

Kõikide kasuks, kes ei tarda liigteadmist ja tarkust inimesele kahju tegema, tahab nüüd kalendritegija kohwist laiemat ja pikemat seletust anda, ja waderid kuulgu pealt ja pangu tollele, mis tähele panemise wäärt on.

Mitu sada penifoormat maad meist eemal, just Juuda maa lõunapoolsel piiril on üks märka lai ja suur maakond, Araabia maa nimi. Seal elab üks kaunis rahwuse, kel muud wiiga ep ole, kui et naad puhas Mohamedi usku, ja et naad meie armast Sunistegijat ei tunne. Se rahwas on kohwe peremehed, sest nende juures kasvab puu, mis kohwe puuks nimetatakse. Se sama tore puu on 2 ehk 3 sülda pik, ja lehed on tema küllas pajulehtede moodi, aga wäha suuremad ja laiemad; wihma ajal, mis soojal mail talwe kohta tuleb arvata, ei aja puu ennast mite paljaks, waid jääb aasta otja oma lehtedega ehitatud kui peigmees pulmapääwal. Puu on alati walgid magusa haisuga õielesi täis, kust aega mööda weikesed pitkerõused marjad wäljatulewad, kel otse kui

kirsimarjul punakas mage liha ümber on. Marja sees on hernesuurune ehk wäha suurem pitkerõune iwa, kellel õhufene nahk ümber, kui seda nahka katti tehakse, kukuwad kaks halli iwwakest wälja, mis kohwe iwadeks ehk kohwe ubeks hüüta, ja neist saab se joomaeg tehtud, mis nüüd igal poolel juakse. Sest et puu ühtepuhku õitseb, võib kolm korda aastas kohwemarju korjata, on juba hea hulk koos, panda neid pääwa käte kuitama, senni kui liha on hoopis abraks läind, siis trullitakse neid suurte puu ehk kiwivõllidega, nõnda et liha küllest ära läheb ning õhufene nahk katti murrab. On iwad sedawisi omast koorest peastetud, kuitatatakse hooplega weel üksford, siis tuulutakse neid, senni kui kõik nahatükikesed tuule läinud, ja siis panda iwad kotti ja hoitakse, kuni laewad tulewad neid omale maale ärawiima. Ennemuiste oli Araabia maa kohwe päris maa, aga nüüd kaswatatakse kohwe puud ka muu kohtadel, kõige enamiste Vääne India maal ning lõunapoolse Ameerika